



piše: Zoran Lešić  
foto: Sanja Marušić

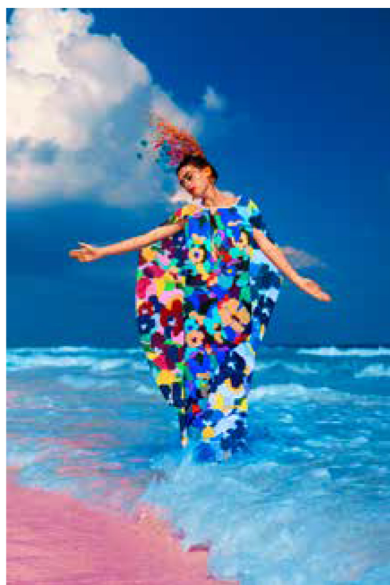
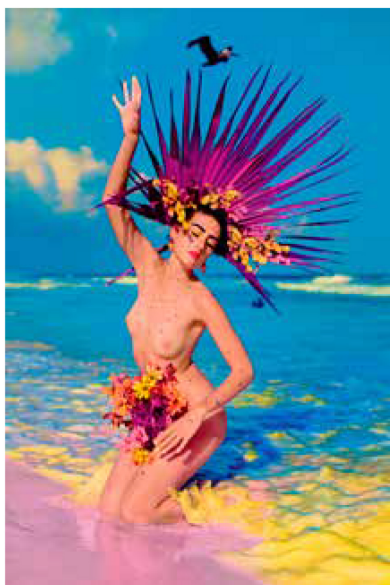
# Eutierria

*(eu: dobra) (tierra: zemlja) (ia: pripadanje)*



**S**a radom Sanje Marušić susreo sam se sasvim slučajno, jedno veče na Instagramu pojavila se sugestija da pogledam njenu web stranicu. Radoznao, ušao sam u neobični svijet Sanjinih radova, pun jarkih boja, intiman i promišljen. Njene slike nam otkrivaju samozatajni svijet ljubavi u kome je primarno traženje balansa između nje i partnera, prostor u kome su oboje podjednako izloženi pogledu i kritici. Svjesni snage zajedništva u kome oboje imaju kontrolu nad stvaralačkim procesom i u kome se nijedno ne želi sakriti od pogleda posmatrača. Ovaj rad snažno govori o potrebi za zajedništvom i balansom u ovom našem naopakom svijetu, koji nam postepeno i nepovratno izmiče kontroli. To je rad u kome kamera snima u oba smjera. Sanja se u postprodukciji odlučila ručno oslikati crno-bijele fotografije. Proces odabira boja i slikarske obrade fotografija zahtijeva puno koncentracije i sličan je stanju duha koje je autorica pokazala dok je fotografirala inicijalnu sliku. Sanja o svom radu kaže: „Slike za ovu seriju stvorilo je dvoje ljudi: moj suprug i ja. Na slici smo ili zajedno i koristimo samookidač, ili je jedno od nas iza kamere. To smo napravili odmah nakon što smo se vjenčali, još uvijek opijeni ljubavlju, ali i polako se prilagođavajući ovoj novoj dimenziji naše veze. Serija govori o balansiranju, jedinstvu, prepuštanju jednog drugome, prirodi i pronalaze-nju smirenosti, povezanosti usred pokreta.





Da bih to učinila, željela sam uhvatiti ovaj novi oblik harmonije stvaranjem privremenih zajedničkih kipova i solo autoportreta, gdje osjećate prisutnost i pomoć druge osobe bez da fotografirate tu osobu. Fizički element igrao je vrlo važnu ulogu u svim fazama stvaranja ovog rada, poput pretraživanja mjesta za snimanje i postavljanja poza. Iako smo doslovno balansirali jedno na drugom, takođe smo se jako trudili da se skladno uklopimo u okolinu. Čineći to, pokušali smo razoštriti linije i granice između nas i prirode kako bi postali 'jedno' - kako među sobom tako i sa planetom.

No dok su poze često bile fizički izazovne, bilo mi je presudno da u trenutku nadem smirenost, osjećaj jedinstva: Eutierra. Htjela sam uhvatiti trenutak kontrole i mira u gotovo nemogućoj situaciji. Kombinirajući ove izazovne poze s nekom vrstom smirenosti i tišine u izrazu tijela i lica, slike su postale privremeni kipovi. To je ujedno i razlog zašto je, po prvi put u mom privatnom radu, moje lice vidljivo na fotografijama: da pokaže osjećaj samokontrole, samopouzdanja i smirenosti.”

Sanja Marušić (1991) završila je 2013 godine Royal Academy of Art u Den Haagu. Lista nagrada i izložbi je preduga da stane u ovaj članak, zato slobodno posjetite njenu web stranicu [www.sanjamarusic.com](http://www.sanjamarusic.com) ili Instagram ili... ma, lako ćete je naći. ■